

BOG

FORSVINDINGSNUMRE (/BOEGER/FORSVINDINGSNUMRE-0)

Af Amalie Langballe (/forfattere/amalie-langballe) (2019)

LÅN PÅ BIBLIOTEKET ([HTTPS://BIBLIOTEK.DK/DA/SEARCH/WORK/?FRAGMENT=CONTENT&SEARCH_BLOCK_FORM=870970-](https://bibliotek.dk/da/search/work/?fragment=content&search_block_form=870970-BASIS%3A46219228)

Log ind (/user/login?destination=/boeger/forsvindingsnumre-0) for at anmelde

BASIS%3A46219228)

Facebook ([http://www.facebook.com/share.php?](http://www.facebook.com/share.php?u=https://litteratursiden.dk/boeger/forsvindingsnumre-0&title=Forsvindingsnumre)

Tweet ([https://twitter.com/intent/tweet?](https://twitter.com/intent/tweet?url=https://litteratursiden.dk/boeger/forsvindingsnumre-0&status=Forsvindingsnumre)

[u=https://litteratursiden.dk/boeger/forsvindingsnumre-](https://litteratursiden.dk/boeger/forsvindingsnumre-0&title=Forsvindingsnumre)

[url=https://litteratursiden.dk/boeger/forsvindingsnumre-](https://litteratursiden.dk/boeger/forsvindingsnumre-0&status=Forsvindingsnumre)

[0&title=Forsvindingsnumre](https://litteratursiden.dk/boeger/forsvindingsnumre-0&title=Forsvindingsnumre))

[0&status=Forsvindingsnumre](https://litteratursiden.dk/boeger/forsvindingsnumre-0&status=Forsvindingsnumre)

Den unge kvinde Agnes fortæller fuldstændig afvæbnende og knugende smukt om sorgen efter at have mistet sin mor til kræft.

TAGS:

DØDEN (/TAXONOMY/TERM/13728)

FØLELSER (/TAXONOMY/TERM/3597)

IDENTITET (/TAXONOMY/TERM/4706)

MOR-DATTER FORHOLDET (/TAXONOMY/TERM/7365)

SORGARBEJDE (/TAXONOMY/TERM/9815)

TAB (/TAXONOMY/TERM/10348)

ANMELDELSE

15 mar.19

(/users/mai-skydt-villadsen)

Af Mai Skydt Villadsen (/users/mai-skydt-villadsen)

Skribent

Den unge kvinde Agnes fortæller fuldstændig afvæbnende og knugende smukt om sorgen efter at have mistet sin mor til kræft.

Agnes rejser til Tel Aviv, Norge og Berlin. Fordi hendes mor er død. Fordi hun ikke kan bære Københavns dejlige og forræderiske sommer, der ikke viser nogen tegn på sorg. 'forsvindingsnumre' er en brutalt ærlig roman om at miste én, man ikke kan leve uden.

Agnes er vidende og selvreflekterende. Hun er på røven, hun er spændende, dragende og frastødende. Hun tager stoffer, har vild sex og får sprøjteorgasmer. I bogens begyndelse vrages hun af Mathias til fordel for en anden kvinde, der sikkert udstråler mere ro og mindre "grædekone" - mindre kropssult, mindre "leve i nuet". Men Agnes er også en kvinde, der kan have brug for at sidde stille i sin lejlighed meget længe. Hvis hun ikke gør det, er hun bange for at falde fra hinanden.

Agnes sover dårligt hver nat. Drømmer om sin mor og spækhuggere. Hun ser på fugle og går i kirke. Morens død forvrider Agnes' virkelighedssyn, og hun både flygter fra virkeligheden og forsøger at finde den igen. Det er interessant, hårdt, insisterende og uforglemmeligt at følge med!

Da virkeligheden for alvor mister fæstet sidst i bogen – og måske samtidig er tættere på end nogensinde – går min læseoplevelse fra at være *god* til *rigtig god*. Her optræder en talende voodoodukke ved navn David Woster Fallace (du læste rigtigt) og en kæmpestor, blød gejrflugt i Nordnorges vilde natur.

Amalie Langballe skriver flot frem, hvordan Agnes kæmper med sin samvittighed over aldrig, synes hun selv, at have passet nok på sin mor. Agnes' tanker fortæller hende: *"For at hjælpe mor tog du med ind i de syges skyggeverden, og du prøvede det bedste, du kunne, at rive lunser af dig selv, så noget kunne lindres i mor. Du trevlede dit sind i stykker, og nu flosser det i kanterne. (...) Du gav noget af dit liv, og du fik noget af hendes død. Sådan er kredsløb. Du prøvede at hjælpe, gjorde du ikke."* Når Agnes stiller sin afdøde mor eller sig selv spørgsmål, følges de af punktummer, ikke spørgsmålstegn. Der er alligevel ingen, der kan svare lige nu.

For Agnes er der generelt et *nu* og et *aldrig*, for fremtiden garanterer intet andet end døde mennesker og forsinkede busser, står der tørt et sted. Derfor er der heller ingen grund til at bringe børn til verden. Men mod romanens slutning er der glimt af ro. Glimt af sorgudvikling fra en tilstand overtaget af en art eksistentiel, geografisk og samvittighedsmæssig kløe til en form for ro og udsagnet: *"Det er sådan, det er. Solen skinner, og min mor er død"*.

Der er visse ligheder mellem Agnes og forfatteren Amalie Langballe selv, som er svære at ignorere, og lighederne giver romanen en imponerende tyngde. Et sted fortæller romanens Agnes museumsinspektøren på Naturhistorisk museum i København, at når man bruger virkeligheden i bøger, må man forsøge at gengive den, som den er. I hvert fald essensen af den. Det fornemmer man, at Amalie Langballe bruger som kompas i 'forsvindingsnumre'. Dette er hendes meget lovende debutroman, der handler om meget andet end sorg og at blive forladt, men det er sorgen, der er bogens allerbedste kort.

BOGDETALJER

Indgår i boglisten: Sorg

